

UTOROK, 6. SEPTEMBRA

Ha, ha. Som PRIPRAVENÁ. Hor sa na to!

Rovnošaty sú kúpené. Bolelo ma, koľko za ne vyhadzujeme.

V predajni s topánkami Clarks sme sa nastáli v rade celé hodiny. Zúfalo som zvierala malý lístoček a výhražne som sa obzerala, či sa nejakí rodičia nepokúsia predbehnúť. Za novučičké lesklé školské topánky odišli ďalšie vysoké sumy peňazí. Čoskoro budú otlčené, poškriabané a špinavé od blata. Rozmýšľam, prečo som práve minula toľko libier za topánky šité na mieru, len aby sa mojím vzácnym zlatičkam neodierali nohy a správne sa im z nich vyvinuli poriadne paprče strednej vrstvy, keď im na nich vôbec nezáleží a zničia ich v priebehu prvého týždňa. Mohla som ušetriť peniaze a snahu a kúpiť im za desať libier topánky z lacného supermarketu Asda.

Nezabudla som ani na tenisky, cvičky do telocvične a cvičebný úbor. Kúpila som aj školské tašky, peračníky a fľaše na vodu. Vlastne po nás v obchode s kancelárskymi potrebami zostali len prázdne regály. Moje zlatička všetko obchytávajú spotenými labami a pritom fňukajú, akej neopísateľnej krivdy som sa dopustila, keď som odmietla zaplatiť 5,99 libier za JEDNU GUMU!

Ruky mám samý mozol' a krvácajú mi, lebo som musela na každú vec z tejto hojnosti kapitalistického konzumu našit' menovku. To mám za svoju naivitu. Keď Jane začala chodiť do školy, objednala som od dobrých ľudí v obchode so štítkami päťsto kusov posratých menoviek PRE KAŽDÉHO. Myslela som si, že rovnošaty budú s menovkami vyzerat' úhľadne (zelené pre Jane a modré pre Petra, pričom Janine sú ozdobené dinosaurom a Petrove vláčikom). No úplne som zabudla na fakt, že neviem šit', že neznášam všetko, čo súvisí so šitím, a že

každý môj pokus šit' sa skončí tým, že to, čo treba zašit', odhodím na druhú stranu miestnosti a zúrivo nadávam. A viete si predstaviť, koľko menoviek je vo vrecku, kde ich má byť PÄŤSTO? Minimálne milión! Bude ich dost', aj keď pôjdu na vysokú, a webová stránka odporúčala použiť ich aj v domove dôchodcov. Neprekvapilo by ma, keby boli tie poondiate vrecká plné aj vtedy, keď sa poberú do domova dôchodcov aj samotní Peter s Jane.

Budúci rok kúpim tú šikovnú pečiatku, aby som im označila veci. Priznávam, že to hovorím každý rok, a potom ju zabudnem objednať včas, takže napokon skončím ako vždy pri nadávaní, krváčam na nové biele košele a urputne zápasím s menovkami, čo sa našívajú. Možno si budúci rok konečne spomeniem. Najmúdrejšie by som vlastne urobila, keby som si tú pečiatku objednala hneď TERAZ, aby som ju mala neskôr poruke, ale to sa mi zdá neopodstatnené a márnotrpné, keďže mám stále **TOLKO POONDIATYCH MENOVIK** a strávila som toľko času, kým som ich prišla.

No už som skončila. Teda aspoň väčšina je hotová. Dobre, našla som len tri menovky a pri pohľade na kopy vecí, ktoré ešte neboli označené, som si povedala, že život je príliš krátky. Naliala som si pohár vína, vytiahla fixku a na zvyšok som ich mená napísala. Je možné, že sa to takto skončí každý rok, a práve preto mám ešte vždy zásobu menoviek, ktorá sa vôbec nezmenšuje.

Budík je nastavený, zajtra ráno vstaneme veľmi skoro a začne sa nový školský rok. Dúfam, že tento rok moje drahé deti konečne odhalia svoje skryté talenty a budú v niečom excelovať, aby som mohla byť hrdou, samolúbou mamičkou, ktorá sa na ihrisku nehanebne chvastá, čo dosiahli. No keďže sa stále odmietam zmieriť so skutočnosťou, že mám takmer štyridsaťdva (**ŠTYRIDSAT'DVA!** Alarmujúco rýchlo sa mením

PIATOK, 30. DECEMBRA

Dnes som sa zastavila v kancelárii, lebo je nemožné pracovať doma, keď mi za zadkom behajú a blábocú deti so Simonom. Vďaka tomu si môžem ušetriť vzácnu dovolenku na zábavu, ako napríklad na poondiate školské besiedky, a tak som od radosť celá bez seba. Popravde ľutujem, že som sa tam neuchýlila oveľa skôr. Cítila som sa ako v raji. Bola som tam jediná a vychutnávala som si ten pokoj plnými dúškami. Je prekvapujúce, koľko sa toho dá stihnúť, keď vám nikto nevolá a nepíše e-maily alebo keď sa vám niekto nezastavuje pri stole, len aby sa opýtal, či nechcete šálku čaju, a zdrží sa na minútový rozhovor. Táto skutočnosť ma len uistila v presvedčení, že svet by bol oveľa lepší, keby neexistovali iní ľudia.

Samozrejme, nevýhodou toho, že som tam bola sama, bolo, že prázdne budovy s kanceláriami sú dosť strašidelné a mňa prepadli obavy, že po chodbách sa možno zakráda sériový vrah alebo psychopat, rovnako ako v knihe a rovnomennom filme *Osvietenie*, takže som bola príliš vystrašená, aby som šla na záchod – keby ma niekto zabil, netúžila som po tom, aby našli moju zakrvavenú mŕtvolu na záchodovej mise s nohavičkami pri členkoch (najmä keďže som na sebe nemala dosť pekné nohavičky na to, aby ma v nich niekto zabil). Takže tak... Má to svoje pre aj proti.

SOBOTA, 31. DECEMBRA/NEDEL'A, 1. JANUÁRA

Tie dni, keď oslavovanie Silvestra znamenalo pekne sa obliecť, prehnat' to s mejkapom, vonku sa pohoršujúco a oplzlo opit' a vybozkávať nadbytok neznámych na ulici, sú už dávno ne-

návratne preč. Počas našich premárnených študentských dní sme si so Simonom, s Hannah a Charliem odkrútili niekoľko bujarých a nemorálnych škótskych Silvestrov v Edinburghu (Dobre, moje boli bujaré a nemorálne, no aj Simon zažil pár zábavných, napríklad ten, keď sa rozhodol vyzliecť si nohavice na Kráľovskej míli, po čom sa ponosoval, že mu omrzli gule. Hannah s Charliem zas tvrdia, že oni sa správali slušnejšie ako my.), ale po rokoch nejako opadla chuť osláviť Nový rok v spoločnosti druhých. Pred pár rokmi som sa pokúsila zorganizovať poriadny silvestrovský večierok, ale mal na mňa len jediný účinok – až do Veľkej noci som všetkých nenávidela.

Tento rok sme sa preto rozhodli, že bude príjemnejšie pozvať len pár starostlivo vybraných kamarátov. Môžeme byť v pyžamách, pripojiť drahé deti na elektronické opatrovatelky, vďaka elastickej gumičke na nohaviciach sa bezodne napchávať jednohubkami z obchodu Marks & Spencer a trochu sa opiť do nálady pri rozhovoroch o tom, ako zlepšiť svet. Pozvali sme teda Hannah s Charliem, Katie a jej milého, ale nudného manžela Tima a Sama, spolu s ich zlatičkami, pohodlnými papučami a koláčikmi z lístkového cesta, a zahájili sme Silvester ľudí v strednom veku.

Samovi zjavne dodala odvalu moja unáhlená ponuka, že všetky deti u nás môžu prespať (okrem Katiných dvoch, lebo sú príliš malé a po a) nevedia chodiť samy na záchod a ja odmietam utierať zadky cudzím deťom, po b) treba ich nosiť do postele) a môj návrh, aby Hannah s Charliem využili našu hosťovskú izbu, aby si v skorých ranných hodinách na Nový rok nemuseli zháňať taxík. (Sam býva neďaleko, takže sa tam dokáže doknísať, keď ho nebudú sprevádzať a zatažovať vzácne zlatička, ktoré by musel odprevadiť domov ako zodpovedný rodič.) Sam sa zjavil s fľašou niečoho, čo sa dá opísať len ako Temnota. Oznámil mi, že je to kávová tequila.

Gill Sims

PREČO MAMA NADÁVA

Útrapy podráždenej matky

Z anglického originálu *Why Mummy Swears*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollins Publishers Ltd., 1 London Bridge Street, London SE1 9GF, Great Britain, 2018

preložila Denisa Ghaniová

Vydalo vydavateľstvo Lindeni v roku 2019 v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika

Číslo publikácie 1922

Redakčná a jazyková úprava Diana Senecká

Zodpovedná redaktorka Tatiana Floreková

Technická redaktorka Jana Urbanová

Sadzba TYP A, spol. s r. o., Praha

Tlač CENTA, spol. s r. o., Brno

1. vydanie

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2046

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

Lindeni